



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Spolek Šalamoun**, sídlem U mlýna 2232/23, Praha 4, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2024, č. j. UOOU-01701/24-4, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2025, č. j. 9 A 8/2025-29,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2025, č. j. 9 A 8/2025-29, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká posouzení včasnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), která byla nejprve podána u věcně nepřislušného soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení. Poté, co uvedený soud řízení o ní usnesením zastavil, byla ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, kterou stanoví § 72 odst. 3 s. ř. s., podána u správního soudu. Má-li však být považována za návrh podaný v zákonné lhůtě, bylo nezbytné, aby byla již soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení podána ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s., která činí dva měsíce ode dne oznámení žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Kanceláře prezidenta republiky ze dne 18. 3. 2024, č. j. KPR 1870/2024-1, o částečném odmítnutí žádosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) o informace podané dne 5. 3. 2024, a zamítl jeho odvolání. Rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 31. 5. 2024. Ten proti němu podal žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále jen „obvodní soud“), který

usnesením ze dne 3. 9. 2024, č. j. 39 C 142/2024-18, řízení o žalobě podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), zastavil s tím, že věc náleží do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví. Zároveň poučil stěžovatele o tom, že podle § 72 odst. 3 s. ř. s. může za této situace podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci uvedeného usnesení. Usnesení obvodního soudu potvrdil Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením ze dne 2. 1. 2025, č. j. 15 Co 393/2024-37, které bylo stěžovateli doručeno dne 8. 1. 2025 a téhož dne nabylo právní moci. Dne 16. 1. 2025 podal stěžovatel prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky městského soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[3] Městský soud napadeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako návrh podaný opožděně. Nebylo sporné, že po zastavení řízení před obvodním soudem podal stěžovatel žalobu u správního soudu ve lhůtě 1 měsíce podle § 72 odst. 3 s. ř. s. Ze spisu vedeného u obvodního soudu pod sp. zn. 39 C 142/2024 bylo nicméně zjištěno, že žaloba byla stěžovatelem dodána do datové schránky tohoto soudu dne 1. 8. 2024, ačkoli posledním dnem lhůty dvou měsíců pro podání správní žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., která se odvíjí ode dne oznámení rozhodnutí správního orgánu stěžovateli, byl den 31. 7. 2024. Tento časový údaj vyplývá i z odůvodnění usnesení obvodního soudu o zastavení řízení.

II. Kasační stížnost žalobce

[4] Stěžovatel podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., navrhl je zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení. Závěr o opožděnosti žaloby je nesprávný, neboť městský soud přehlédl, že žaloba byla k obvodnímu soudu podána stěžovatelem prostřednictvím e-mailu již dne 31. 7. 2024, a to nejprve pouze bez příloh a následně znovu i s přílohami. Tato skutečnost byla stěžovateli obratem potvrzena elektronickou podatelnou skrze „*potvrzení o doručení podání s běžným číslem 111143/2024*“ a „*potvrzení o doručení podání s běžným číslem 111144/2024*“. Podle stěžovatele musí být obě tato podání ze dne 31. 7. 2024 obsahem spisu obvodního soudu vedeného pod sp. zn. 39 C 142/2024. Následné zaslání žaloby dne 1. 8. 2024 prostřednictvím datové schránky bylo pouze povinným doplněním podání ve třídní lhůtě podle § 42 odst. 2 o. s. ř. Lhůta pro podání žaloby byla proto zachována.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) shledal, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a za stěžovatele jedná pověřená osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Následně přezkoumal rozsudek městského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i případných vad řízení, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

pokračování

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Napadeným usnesením městského soudu byla žaloba stěžovatele odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako návrh podaný opožděně. Stěžovatel proto mohl proti němu podat kasační stížnost jen z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívajícího v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS), což také učinil. V kasační stížnosti uplatnil jedinou námitku, kterou zpochybnil závěr městského soudu o opožděnosti žaloby.

[9] Žaloba proti rozhodnutí musí být podána ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s., podle níž *„[ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou“*. Současně ale platí, že *„[j]estliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.“*

[10] Stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného nejprve u obvodního soudu, tedy soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení. U městského soudu jako příslušného správního soudu ji podal teprve poté, co obvodní soud řízení o ní pravomocným usnesením podle § 104b odst. 1 o. s. ř. zastavil. K tomu, aby byla žaloba stěžovatele za této situace podaná včas, proto musí být splněna nejen podmínka jejího podání správnímu soudu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci uvedeného pravomocného usnesení, jak stanoví § 72 odst. 3 s. ř. s., nýbrž také podmínka jejího dřívějšího podání soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení ve lhůtě stanovené soudním řádem správním (v tomto případě podle § 72 odst. 1 s. ř. s.), případně zvláštním zákonem. Podání žaloby u soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení až po uplynutí uvedené lhůty by mělo za následek její opožděnost, a tedy i důvod jejího odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 3 As 30/2005-66, č. 1405/2007 Sb. NSS).

[11] Městský soud vyšel z toho, že stěžovatel podal svou původní žalobu obvodnímu soudu prostřednictvím datové schránky dne 1. 8. 2024, což ostatně konstatoval i obvodní soud ve svém zastavovacím usnesení. Tento závěr ovšem neodpovídá obsahu spisu vedeného u obvodního soudu pod sp. zn. 39 C 142/2024, jehož součástí jsou také podání, na která upozornil stěžovatel v kasační stížnosti a která obvodnímu soudu odeslal prostřednictvím e-mailu bez připojeného elektronického podpisu z adresy: salamoun.posta@email.cz na adresu: podatelna@osoud.pha4.justice.cz. Tato podání nebyla zažurnalizována do tohoto spisu (nebylo jím přiřazeno číslo jednací), jsou v něm ale volně zařazena mezi kopie písemností. První podání došlo obvodnímu soudu dne 31. 7. 2024 v 21:41:17 a obsahuje žalobu, která je shodná se žalobou doručenou obvodnímu soudu následujícího dne prostřednictvím datové schránky, avšak bez příloh. Druhé podání došlo obvodnímu soudu dne 31. 7. 2024 v 21:50:49 a obsahuje stejnou

žalobu i s přílohami. K oběma podáním je přiložen dokument s názvem „Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Obvodní soud pro Prahu 4“, z něhož se podávají údaje vztahující se k jejich doručení do e-mailové schránky, včetně pořadových čísel zpráv 111143/2024 a 111144/2024. Za této situace tak podání žaloby prostřednictvím datové schránky dne 1. 8. 2024 bylo písemným podáním shodného obsahu potvrzujícím původní podání stěžovatele ve lhůtě tří dnů podle § 37 odst. 2 s. ř. s., což znamená, že účinky podání žaloby je třeba spojovat již s podáním ze dne 31. 7. 2024.

[12] Lze uzavřít, že městský soud se dopustil pochybení, jestliže se při posouzení včasnosti žaloby neseznámil s celým obsahem spisu vedeného obvodním soudem pod sp. zn. 39 C 142/2024. Následkem tohoto pochybení byla žaloba stěžovatele odmítnuta jako návrh podaný opožděně v rozporu s § 37 odst. 2 a § 72 odst. 1 a 3 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené usnesení a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu